

ובדרכי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל. טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

פניני הלכה

**נמצא בעמוד השלישי
משולב עם מהליכות אבותינו**

ואלה שמות בני

מוהר"ר אברהם נדאף זצ"ל
בחיבורו 'פתחון טוב' כתב שתי
ראשי תיבות על פס' זה, וזה
אחד מהם:
ו'חייב א'ידם ל'ימול ה'בן ש'נולד
מ'חלציו ו'ללמדו ת'זרה
ב'טעמיה נ'קודותיה י'סודתיה.

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

אהיה אשר אהיה (שמות ג. יד)

מובא ב'ילקוט מדרשי תימן': אהיה אשר אהיה (שמות ג. יד) אהיה עמכם בצרה הזאת אהיה עמכם בצרה אחרת כגון שעבוד מלכיות. אמר לפניו, רבש"ע מה אני מזכיר להם צרה אחרת דים בזו. א"ל, יפה אמרת כה תאמר לבני ישראל (שמות ג. יד) אהיה שלחני אליכם.

ד"א. נגלה עליו באהיה, שבזכות ה' חומשי תורה אני גואלם מיד. טול ראשי אותיות כמנין אהיה, בי"ת מבראשית, וי"ו מואלה שמות, וי"ו מויקרא, וי"ו מן וידבר, אל"ף מאלה הדברים, כן א' מאברהם, יו"ד מיצחק, יו"ד מיעקב כמנין אהיה שבזכותן נגאלין מיד: עכ"ל.

ובתורתנו הקדושה מצינו עוד כמה וכמה מקומות שה' ב"ה הסכים לדעת אנוש בין אם הוא יחיד או רבים. אלא שהשאלה נשאלת, וכי יעלה על הדעת שה' יתברך לא ידע זאת מתחילה? וא"כ מדוע היה צריך לכל זאת ועוד לכתבה בתורה, היה מתחילה אומר למשה, אהיה שלחני אליכם.

ונראה שהרבה טעמים לדבר. הראשונה, מפני שרצה לתן שכר למשה כדרך שמצינו באברהם אבינו ועוד. ועוד שיראו ישראל דאגת מנהיגם המרומם כיצד חושב עליהם גם בדברים אלו. ועוד ללמד דעת לאדם שלא כל דבר אמיתי זמנו כל היום, ר"ל, גם כאשר רוצים לומר דבר אמיתי ונכון צריך למצוא את הזמן הנכון לאמרו. ואפשר לתת עוד טעמים רבים לזה ואכמ"ל.

ומתוך דברים אלו ניתן להקיש לחינוך הילדים לכמה פנים מעולים. האחת שיש פעמים שצריך לתת לילד לומר את הדבר גם אם אנו יודעים את הסיבה, דבר זה נותן קשר טוב בין הילד למחנכו ונבכלל לשוחח עם הילדים תמיד ובפרט בגיל ההתבגרות הוא דבר נצרך וחלק מההצלחה של הילדים. ועוד שזה גם עוזר לילד לזכור יותר את הדברים שאנו רוצים שידע וגדול דיבור מהרהור פי כמה וכמה כמובא בספרים [אגב אורחא. עצה טובה לזכור לתלמידים שחוזרים למבחנים ואינם זוכרים, לחזור בקול רם שישמיע לאזניו על כל דבר ארבעה פעמים].

גם למדנו שלא תמיד טוב לומר את כל מה שאנו יודעים בפעם אחת, ר"ל, כגון ילד שסרח כמה פעמים בכמה דברים, לא להזכיר לו כל מה שעשה, מפני שזה מייאש אותו לעשות תשובה, ועוד שהאמון שלו בנו עלול להיפגם.

גם יש עת לכל ענין, לא מיד כשהילד סורח צריך להוכיחו, לפעמים הוא מבין לבד וכבר מעצמו עושה תשובה מעין מה שאמרו חז"ל אם ראית תלמיד חכם שחטא ביום אל תהרהר אחריו בלילה שכבר עשה תשובה. ועוד שפעמים העיתוי לא מתאים להוכיחו כגון, אם זה בפני אחרים אפילו אחיו, או בשעת כעס של הילד או של המחנך. ובעצם זה שמוכיחים אותו מיד, מצוי שהוא מרגיש שח"ו מחפשים אותו. ולאידך גיסא כאשר הוא רואה שלא הוכיחו אותו על הפעם הראשונה ולפעמים עושה עצמו כאילו שזה הפעם הראשונה שסרח, ובמקרה כזה כדאי להשמיע לו שאנו יודעים שזה לא הפעם הראשונה ונאמר לו 'שעשה כבר זאת כבר פעם בזמן פלוני, ולא כדאי למנות הרבה פעמים שעשה מהסבות דלעיל, מעריך לטובה את מחנכו.

וראשית לכל נתפלל לפני 'אהיה' שיהיה עמנו תמיד ויתקנו בעצה טובה מלפניו, ונזכה שכל בנינו יהיו ת"ח צדיקים ויראים עושים רצון קונם בשמחה באהבה ובתמים כאבותינו הקדושים אכ"ר.

אשריכם תלמידי עטרת חיים, הלומדים תורת אלהים חיים, במסורת אבותינו הנאמנים, בקיץ בחורף בסערה ובגשמים מרובים, על אף היותכם עדיין בקרוואנים ישנים. יה"ר שתזכו במהרה לדברי התנא 'אם מקיימה מעוני סופו לקיימה מעושר', ויקיים הבטחתו מהרה קברינטה של העיר, אכ"ר.

מחידושי רבותינו

פתרונות 'יחי'
 אחודה חידה! עירו (בראשית מט. יא)
 שפירושו חמור בר.
 הזוכה בהגרלה: יחיא משרקי.
 מי בתמונה: הרב שלמה פנחס.
 הזוכה בהגרלה: מי שהכל שלו.

אחודה חידה!
**כמה וכמה בלעו
 אך אחד בלע
 בצורה שונה**
 בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את

יעקב איש וביתו באו. (שמות א, א)

ואלה שמות בני ישראל הבאים. חז"ל דרשו את הפסוק הזה, לכמה מצות ולכמה ענינים. נזכיר קצת מהם.

"ואלה" ר"ת וחייב אדם לחזור הפרשה. "שמות" שנים מקרא ואחד תרגום.

וטעם הקריאה שמות הוא כי נאמר באיוב (כה, כז), אז ראה ויספרה הכינה וגם חקרה. ויספרה, הכינה, וגם חקרה, הרי ג' פעמים.

גם שמענו צווי המצוות ג' פעמים. תחילה בהר סיני, פעם ב' באוהל מועד, פעם ג' בערבות מואב, הרי ג' פעמים. וכנגדן צונו חז"ל (ברכות ח, א), לחזור על הפרשה שמות.

וגם רמזו כל הפסוק הזה על המילה. "ואלה" וחייב אדם למול הבן. "שמות" שפחה מילדת ואם תלד. "בני" במוהל נאה ימול.

וכן כל הפסוק נרמז על המילה, כי בזכות המילה ישראל יוצאין מהגלות, שנאמר (זכריה ט, יא) גם את בדם בריתך שלחתי אסיריך מבור אין מים בו. ובמצרים לא נגאלו אבותינו, אלא בזכות דם פסח ודם מילה.

עוד שמעתי רמז על השבת בפסוק זה. "ואלה" וחייב אדם לשמור השבת. "שמות" שבות מעסקים ולמוד תורה. כמו שאמרו חז"ל (ירושלמי שבת פט"ז ה"ג) לא נתנו שבתות וי"ט, אלא לעסוק בהם בתורה. וכשיש שמירת שבת כהלכתה, אז ישראל נגאלין מהר. כמאמר חז"ל (שבת קיח, ב) אם ישמרו ישראל שתי שבתות כהלכתן, מיד הם נגאלים, שנאמר (שמות לא, טז) ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית עולם. ונזכר בפסוק הזה פעמיים מלת "השבת" לרמזו על זה. והפסוק מסיים לדרתם ברית עולם. לדרתם חסר, קרי ביה

"לדרתם" מלשון דירה. שהשכינה תדור אתם, ואז נגאלין מהר.

גם בזכות עסק התורה שנרמז בפסוק זה (כמו שהובא לעיל), ישראל נגאלין. כי כשהאדם לומד תורה לשמה, ופירושיה שהיא תורה שבע"פ, אז הוא מקיים מצוותיה, ובלמוד התורה ובקיום המצוות תבא הגאולה.

וגדולה מאד מצות שמירת השבת, עד שאמרו חז"ל (שבת קיח, ב) שכל מי שהוא שומר שבת כהלכתה, אפי' הוא עובד ע"ז כאנוש מוחלין לו. שנאמר (ישעיה נב, ב) אשרי אנוש יעשה זאת ובן אדם יחזיק בה, שומר שבת מחללו ושומר ידו מעשות כל רע. אל תקרי מחללו, אלא מחול לו.

והלשון קשה מאד, וכי מפני שהוא שומר שבת מוחלין לו על עוון ע"ז, והלא עוון ע"ז הוא חמור מאד, שכל מי שהוא מודה בע"ז הוא כופר בעיקר. ועוד קשה, הנה נאמר בתורה (דברים י, יז) האל הגדול הגבור והנורא אשר לא ישא פנים ולא יקח שוחד, ואמרו חז"ל וכי מה שייך שוחד לפני הקב"ה והלא הכל שלו, אלא שאיננו לוקח שוחד המצוה במקום העבירה, אלא נותן שכר על המצוה, ונפרע מהאדם בשביל העבירה.

אלא שכל מי שהוא שומר שבת, אפילו שהיה עובד מתחילה ע"ז, סוף סוף באמצעות שמירת השבת ובזכותה הוא עוזב את הע"ז, ושב מחטאו ובוה מחול לו. כי השבת היא מעידה על אחרותו יתברך ואלדיותו, ושהוא ברא את העולם יש מאין, והוא האלוד' על הכל, והכל שלו.

וגם לפני שתנתן תורה, היתה השבת ידועה וגדולה במעלתה, שכן אמרו חז"ל, שיוסף הצדיק הנהיג השבת גם במצרים, כמאמרם על פסוק (בראשית מה, יג) והגדתם לאבי את כל "כבודי" במצרים, שהיה פותח האוצרות רק בששת ימי החול, ובשבת היו סגורים. ולפיכך מלת "כבודי" מלאה וי"ו, לרמזו על זה שהאוצרות היו פתוחים רק בששת ימי החול.

וכן ישראל לא היו עובדים בשבת במצרים, כמו שפירשו חז"ל (אבודרהם, הובא בעץ חיים) על מה שאנו אומרים בתפילת שחרית של שבת, "שמח משה במתנת חלקו", שמשה רבינו ע"ה אמר לפרעה, שהוא צריך לתת מנוחה לישראל יום אחד בשבוע, ובחר לו יום השביעי, וכיון שנצטוו ישראל על השבת, שמח משה רבינו שהוא אותו היום שבחר לישראל במצרים, וזהו ישמח משה במתנת חלקו.

עוד יש רמז בפסוק זה, שר"ת שמות בני ישראל הבאים, הוא "שביה" (כ"ב בעה"ט), ר"ל שזכות עסק התורה וקיום כל מצותיה, ובכללן מה שזכרנו מצות שבת ומצות מילה שנקראו אות, ישראל יוצאין מהשביה, דהיינו שנגאלין וניצולין מהגלות, שזכותן הקב"ה גואל אותם, ובונה להם בית המקדש בחיינו ובימינו אמן.

ובפרשה הזאת יש הרבה רמזים על הגאולה האחרונה שתהיה כעין הראשונה, כמו שאמרו במדרש (ב"ר פ"ב כג) מתוך ה' דברים נגאלו אבותינו ממצרים, מתוך צרה, מתוך תפילה, מתוך ברית אבות, מתוך תשובה, מתוך הקץ.

מתוך צרה, שנאמר (ב, כג) ויאנחו בני ישראל מן העבודה ויעקו. מתוך תפילה, שנאמר (שם) ותעל שועתם אל האלדיים מן העבודה, (שם כד) וישמע אלדיים את נאקתם. מתוך ברית אבות, שנאמר (שם) ויזכור אלדיים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב. מתוך תשובה, שנאמר (שם כה) וירא אלדיים את בני ישראל. מתוך הקץ, שנאמר (שם) וידע אלדיים.

ועתידין להגאל מתוך ה' דברים. מתוך צרה שנאמר (תהלים קו, מד) וירא בצר להם. מתוך תפילה, שנאמר (שם) בשמעו את רנתם. מתוך ברית אבות, שנאמר (שם מה) ויזכור להם בריתו. מתוך תשובה ורחמים, שנאמר (שם) וינחם ברוב חסדיו ויתן אותם לרחמים. מתוך הקץ, שנאמר (שם מו) הושיענו ה' אלדינו וקבצנו מן הגוים להודות לשם קדשך להשתבח בתהלתך אמן.

(דבינו יחיא אלשיך עמ' כ"ג)

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

לעילוי נשמת
 סעדיה בן מנצור ז"ל, רפאל בן סעדיה
 ז"ל, משה בן סעדיה ז"ל, תנצב"ה

לזש"ק
 תומר ישראל בן יעקב
 ואודליה בת מנשה

לרפואת
 רדה בת עווד
 תחי' בשכחע"י

השתדכות חתן וכלה ומה עושים אם חזרו בהן

אופן ההשתדכות בין איש לאשה אצל אבותינו הקדושים, פחות או יותר נעשה בכל המחזות דומה. נעלה את שכתב בשו"ת הרש"י עמ' ע"ג על מחזום, וז"ל: המנהג במחזו ביצא וסביבותיה הוא, כשמגיעים כל נער ונערה לפרקם מתחילים ההורים לחשוב על מציאת בת זוג או בן זוג מתיעצים ההורים ביניהם איזו משפחה ראויה לכבודם ומשתדלים למצוא את המשפחה המתאימה למעמדם מכל מקום אין מקפידים אם בת ת"ח נישאת לאדם שאינו ת"ח או ת"ח ישא בתו של אדם שאינו ת"ח. הדבר העיקרי הוא שאין במשפחה פגם או פיסול כל שהוא חס וחלילה.

לאחר שהחליטו על בת המשפחה הראויה שולחים שנים או שלושה איש מנכבדי העיר או הקהילה אל אותה משפחה הנראית להם. אותם נכבדים מתקבלים בסבר פנים יפות ובכבוד הראוי. ואז מתחילים בדברי תורה וזכרו של אבי הנביאים משה רבינו ע"ה עד שמגיעים לפסוקים המתאימים לענין כגון מהשם אשה לאיש וכן בית והון נחלת אבות ומה' אשה משכלת ומתוך השיחה הורי הנערה מבינים שהמדובר בבתם ולאחר סיום דברי הנכבדים מצפים כולם לתשובה מאת הורי הנערה אם הענין חיובי או מקבלים את דבריהם של הנכבדים בכבוד ובמלת "אהלא וסהלא" שפירושו מה טוב ומה נעים ברוכים הבאים. לאחר מכן אבי הכלה הנערה נשאל על ידי הנכבדים מה הם התנאים שהוא מבקש מאת החתן הנער. לשם בידור מבקש אבי הנערה משאוי של עשרה גמלים מזמרת הארץ ועוד משאוי של כמה סוסים מצרכים לצורך החתונה, וכן מלבושים ותכשיטים וכיוצא באלה הכל לפי מנהגי המקום, המכובדים נטלו רשות מאבי הנער שאם יגיעו לידי הסכם עם אבי הנערה החלטתם מחייבת.

הנערה לאחר אותו לילה היא נקראת בשם "מכטובה" כלומר ידוע לכל אנשי המקום שהיא מיוחדת למי שהוא אותו לילה הוא נקרא "לילת אלכטבה" כלומר לילה של התנאים אין מזכירין שדוכין או אירוסין כדי שלא לחייב הנערה בגט אם ח"ו מי שהוא מהצדדים מתחרט במידה ואחד הצדדים מתחרט אם החרטה מצד החתן הוא שולח בידי שני אנשים הודעה בעל פה שאינו חפץ בנערה ומצדף לה שמלה חדשה ושאר מתנות קטנות כדי להפיס דעתה, כן הדבר אם הורי הנערה מתחרטים שולחים אנשים או אפי' הולכים הם בעצמם להורי החתן ומגיעים לידי פיוס ומוותרים זה לזה בלב שלם, אבל אם לא היתה שום חרטה אז קובעים את זמן החתונה למועד מסוים. בהגיע הזמן שבוע ימים לפני החתונה בבוקר אחרי תפילת שחרית מודיעים בבית הכנסת שהחתונה תיערך ביום פלוני ואז החתן מביא לבית הכנסת דברי מתיקה לציבור כגון תמרים וצמוקים, ונותן להרב בקבוק שמן זך משובח. הרב עומד ומכריז בפני כל קהל בית הכנסת ואומר אלו השידוכין במקום הקידושין מאת פב"פ לפב"פ על תנאי ומדגישים ומחמירים מאד בהדגשת המילה על תנאי שמא ח"ו יארע משהו שיעכב ושללא תצטרך לקבלת גט ואז תפסיד כתובתה ממאתים למאה מנה, בשעה זו הנשים פורצות בקולות צהלה ומשמיעות קול תרועות בגרון דבר המסמל לאות שמחה וששון, באותו יום אבי הכלה שוחט כבש אחד או שנים הכל לפי יכולתו. הכבש הזה מעין כפרה. כמו כן החתן ואביו ואמו עורכים זבח לאותו ערב. עכ"ל.

וכתב מרן הגר"י רצאבי שליט"א ב'עיני יצחק' אבה"ע סי' ר"ה אות נ"ט ד"ה אם וז"ל: אם אירע שחזרו בהם אחרי השידוכין, צד החתן או צד הכלה, מאיזו סיבה שתהיה, אין מקפידין בקהילותינו כלכך, שהכל תלוי במזל מאתו יתברך. ועיין כיו"ב לעיל סעיף ו'. רק יש מקומות שנהגו לשלם לצד הכלה סכום מסוים דמי בשתה מביטול ההתקשרות וועיין בית שמואל בהלכות קידושין סימן נ' ס"ק י"ד בשם מהר"ק דאפילו לא התנו על קנס, קרוב הוא בעיני דחייב לשלם דמי הבושת והביאו השת"ז שם ס"ק כ"ג. אמנם עיין באוה"פ שם דף קכ"ד שרבים חולקים עליו, ועע"ש בדף ק"ו. עוד כתב הבית שמואל בסימן ט"ל סס"ק י"א שאם נמצא בה מום מן המומים הפוסלים בנשים, כגון ריח רע וכו', יכול לבטל השידוכין ופטור בלא קנס יעו"ש, והעלה השת"י זתים שם ס"ק י"ג. ומנהג מחזו ביצא לשלוח לה מתנות להפיס דעתה, כנזכר בשו"ת הרש"י דף ע"ד. ויש מקומות שנהגו שמפסיד החתן מה ששילם כבר בשעת השידוכין מן המוהר (דהיינו ה"שרט", עיין לקמן הערה ס"ט ד"ה ומהר"ש). ואם צד הכלה הם שחזרו בהם, מחזירים לחתן מה ששילם. ועיין בשלחן ערוך סימן נ' סעיף ד'.

בדרכיהם אתהלך...

שכינה על מי שזרחה?

המעשה היה בירושלים בזמנו של הרב המקובל רבי אברהם עדס זצ"ל נפטר בשנת התרפ"ו. פעם אחת שאלו הרב מאיר רפאל זצ"ל האם בזמן הזה יש אדם שתשרה עליו שכינה? אמר לו הרב עדס אין בדור הזה מי שתשרה עליו שכינה. לאחר מכן אמר לו, אומר לך ותשמור זאת בסוד. בזמן שהייתי שליח ציבור בבית הכנסת על שם חגי אדוניה ע"ה בשכונת הבוכרים ביום הכיפורים, אחרי חזרת מוסף כשפסעתי שלוש פסיעות לאחורי. ראיתי איש אחד מערי תימן שהיה מסתיר ומעלים את עצמו כאדם פשוט ומכהן כשמש בית הכנסת, ועמוד אש מתוח על ראשו, ובאותה שנה הסתלק אותו צדיק לעולמו. אני משער שבודאי צדיק זה זכה לרוח הקודש. זכותו תעמוד לנו ולכל ישראל.

(לבינים ספר עמ' קנ"ב. מתוך ירחון אור תורה אב התשנ"ה)

לעילוי נשמת חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל,
דוד בן סעיד בשארי ז"ל, יוסף בן יחיא נהרי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל,
יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

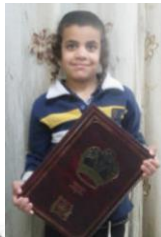

חכמי תימן

הרב סעדיה בן שלום תערנשה
זצ"ל

חי לפני כמאה וחמישים שנה
בעיר רצאבה, וחבר ספר
העוסק בהלכות וטעמים.
תנצב"ה

מבצע לומדים בהתמדה, בבית
ובתלמוד תורה אשר מתקיים
בתקופה זו לכל תלמידי
הכיתות, זכו בהגולה בפרסים
סט חומשים גדולים תורת
אבות התלמידים המתמידים
אהרן נהרי נ"י כיתה ג'
אשריכם תלמידי חכמים...

תפארת בנים

להתרגש כל פעם מחדש! ילדים בגילאי 3-4-5 עלו
לקרוא בס"ת כפרשת ויחי יבנימין כמנהג אבותינו
הקדושים, הלא המה הילדים הצדיקים:

דוד נהרי נ"י אליהו חסיד נ"י שמעון דחבש נ"י בניה נהרי נ"י
שלום משרקי נ"י מאיר דחבש נ"י שלמה מעטוף נ"י.
יה"ר שיגדלו במעלות התורה והיראה כדרך ישראל סבא, והיו
תלמידי חכמים נכונים וידועים, מאירים בתורה ובמעשים טובים
כאבותינו הקדושים והטהורים.

תלמידי כיתה ב' חוגגים בס"ד סיומי פרשות. אשריכם תלמידי חכמים...

התודה...

ו הברכה...

לידידנו היקרים והאהובים אשר
נותנים ביד רחבה, למען חזק
מסורת אבותינו הנאמנים,
להחזירה בצאן קדשים, ולעשות
רצונם השארנום
בעילום שמם

יה"ר שיתמלאו כל משאלות
לבם לטובה, ויזכו תמיד להיות
מן העתנים, בשפע רב ללא גבול
ומיצרים, ותשרה הברכה בביתם,
ברוחניות ובגשמיות לעולמים,

אכ"ר

הערות, הארות ותשובות לחידות
ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009
או במייל:

e0504150896@gmail.com

גני ילדים / תלמוד תורה

"עטרת חיים"

ע"ש המהר"ץ ורבה"ק זצוק"ל
לבני תורה ק"ק תימן - אלעד
רח' הרא"ש 2 טל: 03-9097022
בנישואות ובהסכמת מון הגאון הרב יצחק רצאבי שליט"א
בראשות הרב אליהו נהרי שליט"א

לק"י

זה הזמן להוסיף בקדושה, בתורה וביראת שמים טהורה וצרופה,
עם שמירת מסורת אבותינו הקדושים.

הודעה בדבר רישום לשנת הלימודים תשפ"ג

הננו להודיע לציבור בני התורה כי נפתחה ההרשמה
לשנה"ל תשפ"ג הבעל"ט

לגני הילדים גילאי 3-4-5
לכיתות התלמוד תורה

יש להצטייד
בצילום ת"ז
של שני ההורים
+ סכח

ב'עטרת חיים' שומרים על קדושת הילדים
סבסוד הסעות למוסדות, לנרשמים חדשים
פרטים בפל': 050-4150896 באדיבות התורמים היקרים
לרישום:

יש להגיע למוכריות הת"ת רח' הרא"ש 2, או להתקשר לטל: 03-9097022

אין בהרשמה התחייבות לקבלת התלמיד | קבלת התלמיד מותנית באישור ועדת הקבלה

לזש"ק

יובל בן דוד

ורות בת זכריה

לזש"ק

שלום בן יעקב ומירב

טליה בת מנשה